

Reynoutria japonica

Troscot mare japonez

MANAGEMENTUL
SPECIILOR INVAZIVE
DIN ROMÂNIA

Familia *Polygonaceae*, Clasa *Magnoliopsida*

CUM ÎL RECUNOAȘTEM?

Are o creștere viguroasă (< 3 m înălțime). Tulpinile aeriene au internoduri cu mici pete roșii, sunt netede, goale în interior, numeroase, apar dintr-un sistem extensiv de rizomi, care pot atinge 5-6 (chiar 15-20) m lungime (Fuchs 1957, Wetson & colab. 2005, Barney & colab. 2006, citați de Sîrbu & Oprea 2011).

Înălțime: < 3 m

Frunze: simple, de 5-12 cm lungime și 5-8 cm lățime, pețiolate, ovate, cuspidate (terminate printr-un vârf ascuț), cu baza trunchiată.

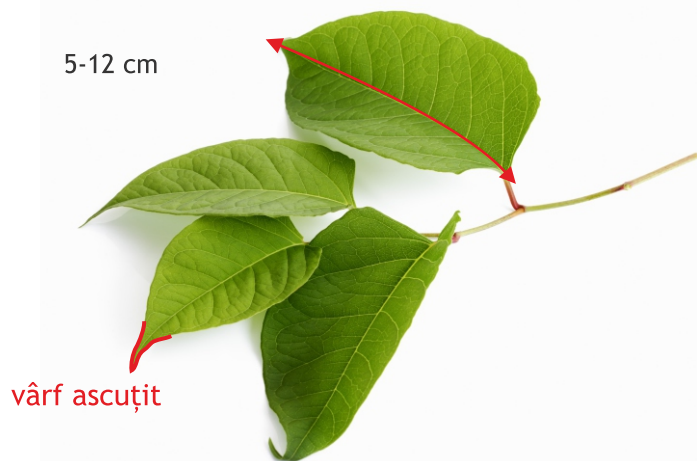

Flori

Flori: grupate în inflorescențe axilare de 10-12 cm lungime, cu perigon alb sau alb-verzui, pe un peduncul articulat.

5-12 cm

vârf ascuțit

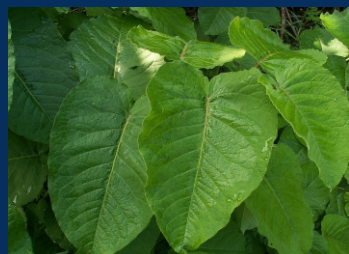
Fructe - achene

Fruct: achene, de culoare maro închis, lucioase, indehiscente (nu se deschid spontan la maturitate, pentru a pune în libertate semințele).

CICLU
BIOLOGIC
ANUAL

Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Noi	Dec
I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII

Reynoutria sachalinensis

SPECII CU ASPECT SIMILAR

- peste 3 m înălțime
- internoduri verzui, sulcate și fără pete roșii
- frunze mult mai mari

peste 3 m înălțime
frunze mai mici (15-25 cm lungime)
ușor cordate la bază, cu peri simpli pe fața inferioară

Reynoutria bohemica

Reynoutria japonica

Troscot mare japonez

MANAGEMENTUL
SPECIILOR INVAZIVE
DIN ROMÂNIA

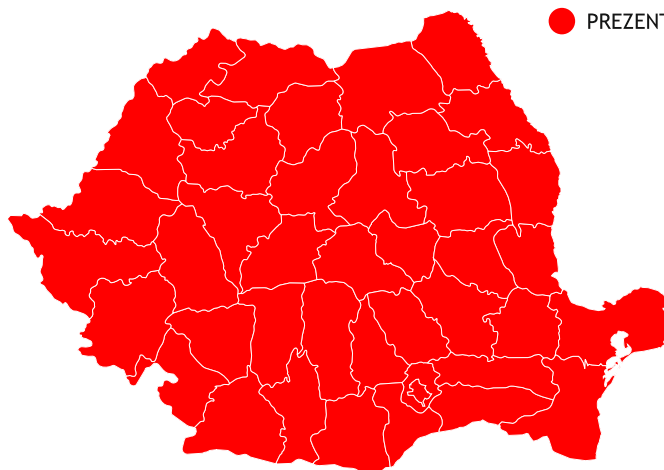
UNDE ÎL GĂSIM?

ORIGINE/DISTRIBUȚIE NATIVĂ - Asia de Est

DISTRIBUȚIE ÎN ROMÂNIA: Banat, Crișana, Maramureș, Moldova, Muntenia, Oltenia, Transilvania.

- habitate antropice: specie ornamentală, în parcuri, grădini botanice, utilizată în aranjamente florale.

- habitate naturale și seminaturale: are o mare amplitudine ecologică, crește pe terenuri nisipoase sau mlăștinoase, terenuri ruderaie, maluri stâncoase, aluviuni (Barney & colab. 2006, Wittenberg 2005, citați de Sîrbu & Oprea 2011), în Europa are o preferință pentru habitate perturbate de-a lungul drumurilor (Mandak & colab. 2004, citat de Sîrbu & Oprea 2011).

● PREZENȚĂ

METODE DE CONTROL

Combaterea - Se recomandă cosirea repetată pentru epuizarea rezervelor din rizomi, mobilizarea solului pentru distrugerea rizomilor, incendiere, acoperirea solului infestat cu folii de plastic înainte de pornirea în vegetație, erbicidare cu substanțe sistemice.

Controlul mecanic este dificil, dar prin cosiri repetate efectuate pe durata sezonului de creștere se pot observa îmbunătățiri. Experimentele realizate în sere au demonstrat că tăierile repetate, realizate cel puțin la 4 săptămâni și cel puțin 7 săptămâni înainte de a ajunge la maturizare, pot fi eficiente (Seiger & Merchant, 1997).

Smulgerea plantelor împreună cu tot sistemul de rădăcini poate elimina planta de pe suprafețe mici dar numai dacă este efectuată mai mulți ani la rând (Baker, 1988).

Se poate combate biologic prin folosirea unor dușmani naturali, precum chrisomelida *Gallerucida nigromaculata* sau a altor agenți patogeni (Sîrbu & Oprea 2011).

UTILIZARE

- Controlul eroziunii
- Aranjamente florale
- Industria farmaceutică
- Plantă ornamentală.

IMPACT

- Competiție cu alte specii.
- Reduce biodiversitatea, afectând populațiile de nevertebrate (Gerber et al. 2008).

Modul de citare recomandat: Pioarca-Ciocanea C.M., Manolache A.S., Anastasiu P., Rozyłowicz L., Manta N. (2020). Fișa descriere și cheie de identificare pentru specia *Reynoutria japonica* (Version 1). Zenodo. <http://doi.org/10.5281/zenodo.3970576>

MINISTERUL MEDIULUI,
APELOR ȘI PĂDURILOR

UNIVERSITATEA DIN
BUCUREȘTI

MANAGEMENTUL SPECIILOR INVAZIVE DIN ROMÂNIA

Cod MySMIS 2014+ 120008

Proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Operațional Infrastructură Mare 2014-2020

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor

IULIE 2020

Conținutul acestui material nu reprezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României

<http://invazive.ccmesi.ro>

www.facebook.com/InvaziveRO